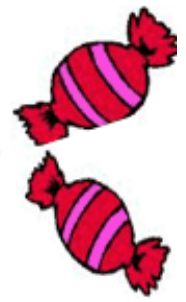

נא לא לקרא בזמן התפלה		
וקריאת התורה		
מוצש"ק	הד"ג	
20:28	19:15	קרית ארבע
20:30	19:16	חיספין
20:33	19:19	חיפה
20:28	19:11	ירושלים
20:31	19:27	תל אביב

פינוק לשבת

עלון השבת לילדים

שבת קדש פרשת שלח לך | כ"ז סיון התשע"ב | גליון מספר 34 | שנה ראשונה

יור"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברו תובב"א

נקדה למחשבה

לרפואת אבישג מרים בת מלכה

העין הבריאה

שבת שלום לכם, חברי היקרים והאהובים.
מי בא לים שאל יוחנן? כך באמצע השבוע התארגנה קבוצה מהפתה ללכת אחר הצהריים לחוף הים. בואו ונפגש בשעה ארבע ליד המכלת, בסדר? לאחר הלמודים חזרתי לביתי ושאלתי את אמא: מה שלומך? ברוך השם תודה לאל, הכל בסדר. ואיך הנה בבית הספר שאלה אמי? הנה מצין עניתי. יוחנן הציע שנסע לחוף הים, וכמעט כלם נוסעים, את מרשה לי לנסע אתם? שאלתי. אמא הביטה בי ושאלה: לאיזה חוף אתם נוסעים? איני יודע, עניתי, בטח שנסע לחוף מוגן עם מציל. וזהו? שאלה אמא? כן, עניתי, וכי יש עוד על מה לחשוב? בני היקר, הקשב לספור שאספר לך ואז תחליט. "מעשה באשה אחת שנהגה לקחת אתה פשהלכה לים נפרד את בנה התינוק בן השנתים. פעם הלך בעלה אל הצדיק החזון איש לשאל האם זה נכון שכן תנהג? אמר לו הצדיק: אם ברצונך שבנך פשיגדל ישב וילמד תורה, ויקים מצוות בשמחה, שלא ילך לים עם אשתך למרות שהוא תינוק, כי מה שהוא יראה בים יחרט במוחו, ואחר כך, כשישב ללמד תורה ויגיע לגיל מצוות, המראות שראה בים כשהיה תינוק יצוצו במוחו ויפריעו לו ללמד". סימה אמא את ספור המעשה. רמז לכך מצאנו בפרשת השבוע בנוגע למצות הציצית. יש כח גדול מאד לעין הרואה, והעינים צריכות שמירה מיחדת מאד. "והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות ה' ועשיתם אתם ולא תתרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם". שמת לב בני המתוק, התורה אומרת: "וראיתם אותו וזכרתם", כי אם לא נתחזק בראית הדברים הקדושים והחיוביים, אנו נזכר דברים שאסורים. כשהולכים לחוף ים, נפרד כמובן, גם שם צריך להזהר מאד ממראות לא חיוביים שעלולים אחר כך לפרץ להם דרך החוצה, ולהפריע לנו לעשות את רצון ה'. כמובן שחיבים שיהיה חוף מוגן ומציל, אך לא פחות מכן, ואפילו יותר, יש צורך שיהיה מציל מיחד בדמות הציצית, שמציצה עלינו כל הזמן, ומזכירה לנו לשמר על עינינו ממראות אסורים. זכרו חברים יקרים – לים הולכים רק לחוף נפרד, עם מציל וגם שם נשמרים ממראות אסורים מסכימים?
שבת שלום ולהתראות בשבוע הבא בעלון פרשת קרח, יונתן.

גר ה' נשמת אדם
העלון יוצא לעלוי נשמת
התינוק יונתן פלמר
ה"ד

החיזה הפרשה

- ☺ כיצד נקרא המקום בו מצאו המרגלים את פרות הארץ?
- ☺ כיצד הגיב כלב לדברי המרגלים?
- ☺ "ויבא עד חברון" מה קשה, מה התרוץ?
- ☺ מצוה שתלויה בארץ עם פניסתם לארץ ישראל?

השאלה הפרשה

משה שלח 12 אנשים, מראשי בני ישראל ובמשך 40 יום המרגלים עברו בארץ כנען. בשוכם ספרו לבני ישראל שהארץ זבת חלב ודבש, אבל ספרו שבארץ יש ענקים ועמים חזקים היושבים בערים בצורות. שני מרגלים לא השתתפו בהצגת הדברים בעין רעה והושע וכלב. בני ישראל בכו, עד שה' פעס עליהם. משה התפלל לטובת בני ישראל וה' גזר שאנשי הדור ההוא לא יוכלו להכנס לארץ כנען, חוץ מ'הושע וכלב. ה' גזר על בני ישראל להסתובב 40 שנה במדבר, והמרגלים שספרו דברים רעים מתו במגפה. עוד מספר שאנשים קמו ונסו לעלות לארץ כנען, אבל ה' לא היה בקרבם והם נפלו לפני אויביהם. בפרשה אנו למדים עוד דינים מדיני עבודת המקדש וגם מצוות חלה. ובסוף פרשת שלח מופיעה פרשת ציצית אשר אנו אומרים בכל יום בקריאת שמע.

המשחה הפרשה

לרבי פרידא היה תלמיד, שהיה צריך ללמד כל דבר ארבע מאות פעמים עד שלמד. יום אחד, כשישב רבי פרידא עם תלמידו ללמד, בקשו ממנו שיבוא לדבר מצוה. הסכים, והמשיך ללמד עם התלמיד, אך גם לאחר שחזרו על הלמוד ארבע מאות פעם התלמיד לא למד! שאל אותו רבי פרידא: מה השתנה הפעם? ענה התלמיד: מאותו זמן שאמרו לאדני שרוצים שילך לדבר מצוה הסחתי דעתי, וכל רגע אמרתי: עכשו ילך הרב, עכשו ילך הרב, ולכן לא הצלחתי להתרכז בלמוד. אמר לו רבי פרידא: אם כן, התרכז עכשו ואלמד אותך. חזר ולמד אותו ארבע מאות פעם נוספות ורק אז הבין התלמיד. קורא לא אחת שאנו מבקשים מחבר או מאח ואחות משהו, והם לא מבינים, נכון? נלמד מרבי פרידא, לא להתיאש אלא שוב ושוב נסביר, וננסה בכל דרך אולי מי שאנו מדברים אליו לא מרפז? אולי משהו מפריע לו? ולכן הוא לא מבין?

ספור השלח הפרשה

מספר על אדם מנוכדי העיר, שהיה רגיל לדבר לשון הרע על אנשי העיר. יום אחד החליט לחזור בתשובה, ומאחר שנודע לו על חמרת אסור לשון הרע פנה לרב העיר ובקש תקנה על עוונו. אמר לו הרב: "לך אל השוחט שישחט לך תרנגול ובא אצלי". העשיר חשב שהרב רוצה לעשות לו כפרות עבור חטאיו, שחט תרנגול ובא לביתו של הרב. צוה לו הרב שיפזר את הנוצות ברחובות העיר. האיש התבייש לעשות כן שמה וחשבוהו למשגע, אולם בהיותו והרב החליט שזוהי כפרתו הלך לחוצות העיר ופזר את הנוצות. לאחר מכן, שב אל הרב בשמחה ואמר לו: "עשיתי ככל אשר צויתני". אמר לו הרב: "עכשו לך תאסף כל הנוצות שפזרת!" תמה אותו אדם איך אפשר לאסוף אותם! חלקם התפזרו לגנות, לחצרות, לשדות... אמר לו הרב: "עכשו אתה מבין מה שעשית? רציתי להמחיש לך את חמרת העוון שבידך כי קשה מאד לתקן את העלבון ועגמת הנפש שגרמת לאנשים על ידי המלים שהתפזרו מפין" והיהודי הבין זאת היטב... שנה עצה טובה כיצד לתקן את מעשינו ע"י שנעסק בתיקונו של אותו העוון: אם חטא בלשון הרע יקנה ספרים העוסקים בנושא זה ויזכה את האנשים...